

РЕШЕНИЕ

№ 1822

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1048** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], срещу решение /без номер/ от 01.12.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 14116/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 108 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 483736-F493437/11.12.2019 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, [населено място].

С оспореното НП на касатора, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Излага съображения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна решението на СРС и постановяване на ново, с което да се отмени НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представява. Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Н. оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество е неоснователна, поради което

решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителят. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 07.06.2019 г. в 09:50 часа при проверка от инспектор по приходите в НАП в ресторант, находящ се в [населено място], [улица], № 42, стопанисван от [фирма] и извършена контролна покупка на стойност 2,60 лева, за която служителят не издал касов бон от намиращото се в обекта фискално устройство. Проверяващият е прегледал наличността в касата, която съпоставил със записите във фискалното устройство модел D. DP – 150, с ИН на ФУ DT754286 и ИН на ФП № 02754286. Била установена разлика - фактическата наличност била 194,95 лева, а отчетеното във фискалното устройство – 32,20 лева. Проверяващите приели, че липсата на издаден фискален бон за покупката е неизпълнение на законово задължение по чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F493437/19.06.2019 г.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е уведомен на 09.12.2020 г. Жалбата е подадена чрез Софийски Районен Съд на 23.12.2020 г. /вх. № 21069101/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Правилно е констатирано извършването на нарушението въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени писмените доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани материали. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Противно на твърденията на касатора в касационната жалба, в АУАН и в НП са посочени по

изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл. 42, респ. чл. 57 ЗАНН. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е извършено. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са направени същите оплаквания както пред СРС и те не могат да доведат до промяна нито във фактичката обстановка, нито в направените правни изводи.

Касационната инстанция приема, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а получателят е длъжен да получи фискалната касова бележка и да я съхранява до напускане на обекта.

Настоящият състав споделя изводите на СРС за неприложение на чл. 28 от ЗАНН. Така установената фактическа наличност в касата с размер, надвишаващ с 162,75 лв., отразения във фискалния апарат оборот за деня 32,20 лв., навежда на мисълта, че не само за покупката от 2,60 лв. не е издавана касова бележка. Неизпълнението на законовото задължение е формално и не е необходимо търсенето на определен противоположен резултат. Стойността на извършената покупка е без значение, защото в тя не е елемент от фактичкия състав на нарушението, предвидено от закона. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид, тъй като извършването му винаги води до неотчитане на извършените от проверяваното лице продажби.

Съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС - лице, което наруши чл.118, ал.1 от ЗДДС, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева Поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 01.12.2020 г., постановено по нахд № 14116/2020 г. на СРС – НО, 108 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите,

на основание чл. 63д от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1048 по описа за 2021 г. на Административен съд София - град.
Решението е окончателно.